

1893-2011

Gyülekezeti Hírmondó

2012 Húsvét

8. évf. 1. szám

Húsvéti köszöntő

Különös könyvszemle örvendeztetett meg a napokban, mégpedig: A Darwin-szindróma teológiai értelmezése címmel megjelenve. A könyv habilitációs dolgozatként született, Szentpétery Péter, Omnia sunt facta per ipsum, Budapest, 2008., 550. oldal Darwin hatása a teremtéshitre – teológiai és emberi kérdések. Sajnos a könyv ma beszerezhetetlen, megvehetetlen. Nyilván nem véletlenül.

Minthogy az sem véletlen, hogy húsvéti köszöntőmben foglalkozom e mű húsvéti aktualitásával is, miközben az döntően a darwini evolúcióelméletről szól, ezzel a végkonklúzióval: „A darwini gondolatok hatására azonban egy erkölcsi érzékétől és transzcendens céljától megfosztott, csupasz majom lett belőle. (Tudni illik az emberből). Darwin majmot csinált belőlünk.”

„Megérett az idő arra, hogy Darwin elméletét levegyük a tudományos elképzelések dobogójának legfelső fokáról.”

És most jöjjön a húsvéti örömhír, mint válasz és elutasítása is annak, hogy Isten kezéből kivegyük a teremtés csodáját és valóságát:

„... az egyetlen érdemes evolúciós célt, a halál legyőzését sohasem fogjuk elérni. E cél megvalósításához bizony nem kevesebb szükséges, mint az újjáteremtés. Ha a világ nem is figyel rá, **Jézus feltámadásával**, ez idestova 2000 éve elkezdődött.”

Halleluja! Áldott húsvéti ünnepeket kívánva hívok mindenkit Isten házába, örömhír hallására és az úri szent vacsorában való közös részesedésre.

Áldás és Békesség!

Takaró Tamás
esperes-lelkipásztor

***Minden kedves Olvasónknak
áldott Húsvéti ünnepeket
kívánunk!***

A gyülekezet életéből

Népmozgalmi adatok

Eltemették:

Mólya Gerzsonné, Pálfi József, Nagy Ferenc,
Dr. Hajdu Ferenc, Majsa Károly, Miseje
Viktória, Vincze Gáborné, Kovács Andor, Nyíri
Irma, özvegy Brandenburg Sándorné, Kiss
Bertalan, Krisztán Gyula

Megkereszteltük:

Polenyik Dóra, Papp Anna Viktória, Váradi
Nóra

Megesekettük:

Duljánszki Árpád és Zseszerán Anikó
testvéreinket.

Az elmúlt hónapok gyülekezeti programjai:

Január 1. Évnyitó, áldást kérő istentisztelet.

Január 16-21. Egyetemes imahét a Szabó telepen.

Január 29. Presbiteri gyűlés.

Február 5. Igét hirdet: Börzsönyi János.

Február 12. Konfirmandus szülői megbeszélés.

Február 13-17. Takaró Tamás szolgálata
Nagyhelmencen (Felvidék).

Február 18. Református jótékonyági est a Csili
Művelődési Központban.

Február 21. Férfikör látogatása a Soroksári
gyülekezetben, Dr. Steinbach József püspök
úr szolgálata.

Február 26. Néhai Takaró Károly felvételről
elhangozott igehirdetése.

Február 28. Egyházmegyei számvizsgálat a
gyülekezetünkben.

Március 10. Gulyás János presbiter és felesége
25. házassági évfordulóján fogadalom.

Március 11. Kovács Andor presbiter
búcsúztatása.

Március 11. Rendkívüli presbiteri gyűlés.

Március 7-11. Szeretetszolgálat Kárpátalján.

Március 16. Az ifjúság 24 km-es túrája.

Március 19-20. Takaró Tamás Mezőcsáton,
Lekészegyesületi választmánygyűlésen.

Március 21. özv. Brandenburg Sándorné
búcsúztatása.

Március 26-30. Takaró Tamás a Budapest-Déli
Ref. Egyházmegye mátraházi konferenciáján.

Április 1. Virágvasárnap az énekkar
szolgálatával.

Április 2-6. Nagyheti előkészítő sorozat a
templomunkban.

Április 6. Nagypéntek, 10 és 18 órától
úrvacsorával egybekötött ünnepi
istentisztelet.

Április 8-9. Húsvét, úrvacsorával egybekötött
ünnepi istentisztelet az énekkar szolgálataival.

Egy légi felvétel templomunkról és a gyülekezeti házról

November 6-án tisztújítás volt
gyülekezetünkben. Folytatjuk az újonnan
megválasztott pótpresbiterünk bemutatását.

Eröss Dániel

1970-ben születtem Nagykanizsán, és 18 éves
koromig 4 lánytestvéremmel a Somogy megyei
Iharosberényben éltem a szüleimmel és a
nagyszüleimmel, ahol édesapám lassan 40 éve
szolgál házi orvosként. 13 évesen konfirmáltam
az inkei református templomban, ahol akkor Páti
József nagytiszteletű úr volt a lelkipásztor.

A Külkereskedelmi főiskolán végeztem angol-
francia gazdasági szakfordítóként 1993-ban,
majd – a katonai szolgálatot követően –
Budapesten találtam munkát. Azóta itt
dolgozom, jelenleg a Mercedes-Benz Hungária
Kft-nél használtautó üzletágfejlesztéssel
foglalkozom.

2003 és 2008 között feleségemmel és 3 fiammal
Pesterzsébeten laktunk, azóta járunk a
gyülekezetbe. 2008 nyarán elköltöztünk
Gyermelyre, és azóta is visszajárunk
vasárnaponként; időközben született meg a
kislányunk. Az évek során jó barátságot
kötöttünk a gyülekezet sok tagjával, köztük
Esperes úrral is.

Nagy megtiszteltetés számomra, hogy meghívást kaptam a presbitériumba, amit úgy érzem, nem szolgáltam meg, de azt hiszem, hogy nem is lehet *megszolgálni*, csak *szolgálni*. Ezúton is köszönöm a gyülekezet bizalmát.

Közlemények ***Nyári táboraink:***

Hittanosok: Szilvásvár, július 2-6.

Kis ifi: Balatonfüzfő, július 2-8.

Nagy ifi: Balatonfüzfő, július 30 - augusztus 5.

Mini ifi: Balatonalmádi, augusztus 21-26.

Úrkút

Régi álmunk látszik megvalósulni. Csendben, de évek óta hordoztuk imádságban is, dédelgettük gondolatainkban, simogattuk szavainkkal a nagy tervet, saját gyermek-, ifjúsági- és felnőtt konferencia központ létrehozását, vásárlását. Évente több lelkigyakorlatra, hétvégére megyünk ifjaink három önálló csoportjával. Gyermekeinket, fiataljainkat, hittanosainkat táborozásra visszük nyaranta.

De bárhová mentünk is mindenütt fizetni kellett mindenért. Különösen is sokba került a szegény, nehézsorsú gyermekek segítése, akik közül sokan csak így - a gyülekezet áldozatos pénzügyi segítségével - jutottak el táborozni. De természetesen Fűzfőn, Dömsödön, Kisújszálláson, mindenütt fizettünk. Lassan évi 1,5 - 2 millió forintot költöttünk éves szinten a támogatásukra.

Kórusunk, zenekarunk egy-egy fellépése, felvétele előtt el kell, hogy vonuljanak napokra készülni. Hová menjenek? Miből? Nem említettem a sportolás, a pihenés lehetőségét. Vagy a régóta várt gyülekezeti hetet, heteket. De ki tudja ezeket megfizetni?

Lelki és testi szükségletté vált a gondolat, az álom, a terv megvalósulása.

Úrkúton - a Bakonyban - találtunk alkalmasnak látszó helyet. Két küldöttségünk, szakemberek nézték át az épületek állapotát (20 éve van használaton kívül). Mindezekről beszámoltunk a Presbitériumnak, mely a kérdést többször tárgyalta, végül elvi döntést hozott. Eszerint a 15 millió forintért kínált (4200 m² területen 450m² épületekkel) ingatlant megvennénk 9 millió forintért. Ha Isten kaput nyit rá.

Erre a célra nincs egyetlen forintunk sem. Megajánlást hirdettünk először a Presbiterek és családjaik között. E nemes célra 4,5 millió forintos felajánlást tettünk. Most a gyülekezethez is fordulunk kérésünkkel, támogassák nagy tervünket. Tekintettel arra, hogy az államunk a jövőben különböző pályázatain keresztül csak egyházi tulajdonban lévő ingatlanokra fog pénzt adni, így a vásárlást az egyházközségünkön keresztül tervezzük, a majdani üzemeltetést pedig a Kapunyitás Közhasznú Alapítványunk végezné, melyre továbbra is kérjük adójuk 1%-ának felajánlását. (Adószám: 18265596-1-43). Bővebb információt a hivatalban lehet kapni. Megajánlást Brandenburg Sándor főgondnok úrnál lehet tenni. Legyen rajtunk Isten áldása!

Takaró Tamás
esperes-lelkipásztor

Az elkövetkezendő hónapok eseményei:

Április 15. Sipos István máramarosszigeti testvérgyülekezetünk esperes-lelkipásztorának szolgálata.

Április 17. Canonica Visitatio (egyházmegyei ellenőrző látogatás) gyülekezetünkben.

Április 22. Takaró Tamás vizitál az Albertfalva-Kelenvölgyi gyülekezetben.

Április 23. Az Anima Soni zenekarunk szolgálata a Budapesti Teológiai Akadémián.

Április 29. Kiss Péter lelkipásztor beiktatása a Soroksári gyülekezetben.

Május 10. Takaró Tamás vizitál a Klapka téri gyülekezetben.

Május 12. Konfirmációi vizsga.

Május 13. Konfirmáció az énekkar szolgálatával

Május 14-15. Takaró Tamás Lelkészegyesületi közgyűlésen Tahiban.

Május 17. Áldozócsütörtöki istentisztelet Soroksáron.

Május 19. Az Anima Soni szolgálata a Református Zenei Fesztiválon.

Május 21-25. Pütkösdí előkészítő sorozat gyülekezetünkben.

Május 24-25. Takaró Tamás zsinati ülésen.

Május 27-28. Pütkösdí úrvacsorával egybekötött ünnepi istentiszteletek a kórus szolgálataival.

Június 25-29. Takaró Tamás Camaleson konferencián, Révfülöpön.

A gyülekezet tagjai mesélik...

Jótekonysági est és bál

Aki 2012. február 18-án az esti órákban a pesterzsébeti Nagy Győri István utca környékén járt, azt láthatta, hogy elegáns hölgyek és jólöltözött urak, lelkes fiatalok és megfontoltabb idősök szállingóznak az épület bejárata felé, és igyekeznek, hogy minél hamarabb bejuthassanak

Különleges eseménynek vált ugyanis ezúttal színhelyévé a Csili Művelődési Központ. Az est szervezői, a műsorszámok szereplői, az alkalom résztvevői valamennyien várakozásteljesen, kíváncsian, és izgalommal készültünk erre a napra.

”Keresztyén jótekonysági est a Pesterzsébet-Központi Református Egyházközség rendezésében” – hirdette a meghívó.

Számtalan kérdés kavargott fejünkben. Kezdve a „Mit vegyek fel, nem voltam még/régen voltam már bálban...” kétségbeesésétől a „Vajon lesz elég idő felkészülni a táncra?” bizonytalanságáig. Hogyan illik megjelenni, hogy túlöltözött se legyenek, de azért mégis elegáns? Megoldható-e, hogy alkalomról alkalomra minden fellépő jelen legyen a tánc- és kóruspróbákon? Mi lesz, ha az ovisok, a műsorokat betanítók lebetegednek, hiszen a tél végi vitaminhiányos fáradtság időről időre erőt vett valakin... Ugye el tudjuk adni az összes belépőt?

Sikerül-e összehangolni táncosok, zenészek, meghívott előadók, szervezők szempontjait?

Vajon hogy fogják magukat érezni templomba nem járó, de ide most mégis szívesen és örömmel érkező szeretteink? (És amikről itt most nem esett szó...)

Egyébként is úgy tűnt, az est megszervezése nem kis kihívás.

Istennek hála, gyülekezetünkben sok rétegcsoport működik. Az ifjúsági- és hittanórák, az énekkar, a férfi- és asszonyórák, fiatal felnőttek alkalmainak látogatói mind külön kis körei közösségünknek, nélkülözhetetlen tagjai a gyülekezet testének. Erős igény mutatkozik évek óta arra, hogy a hétközi találkozásokon túl hosszabb időt is együtt töltsenek e kis körök. Időszerűvé vált tehát egy olyan ifjúsági- és konferencia telep létrehozásán

gondolkodni, mely a gyülekezet tulajdonát képezve megteremthetné a mindenkori intenzívebb együttlét lehetőségét anélkül, hogy súlyos pénzeket kéne ezért kifizetni.

Jótekonysági estünk e szép terv megvalósításának első lépése.

Az estet Takaró Tamás esperes-lelkipásztor nyitotta meg ünnepi beszédével. Ha esetleg valaki nem lett volna tisztában azzal, hova is érkezett és miért, e néhány világos mondatból azonnal kiderülhetett számára.

„Aki szűken vet, szűken is arat: és aki bőven vet, bőven is arat. Ki-ki amint eltökélte szívében, nem szomorúságból, vagy kénytelenségből, mert a jókedvű adakozót szereti az Isten.” (2Kor. 9:6-7.) A jótekonysági est meghívóján, mintegy mottóként ez az ige szerepelt.

gr. Bethlen István és Takaró Tamás hölgykoszorúban

Nem titkolt célja volt tehát az alkalomnak, hogy a támogatói jegyek vásárlásával, céladományokkal, a tombola bevételével a gyülekezet járuljon hozzá a leendő konferenciatelep helyének, épületének megvásárlásához. A kezdeményezés számokban is mérhető, kézzelfogható remélt eredménye mellett persze fontos ez az est azért is, mert lehetőséget teremt arra, hogy felmutassuk közösségünk értékeit, tudatosítsuk magunkban idetartozásunkat, összetartozásunkat úgy, hogy közben még jól is érezzük magunkat. Szeretett lelkipásztorunktól erre határozott felhívást is kaptunk.

Megtisztelt bennünket jelenlétével gróf Bethlen István úr, a Páneurópai Unió magyarországi elnöke, aki az est fővédnökeként köszöntött bennünket. Csüggedésre okot adó helyzetekben,

nehéz időkben, történelmi korokban a legnagyobb tett, ha mindezek ellenére mégis a jövőt és az ifjúságot igyekezünk építeni – hallhattuk biztató szavait.

Illusztris vendégeink voltak még Szabados Ákos, kerületünk polgármestere, valamint Eperjes Károly Kossuth- és Jászai Mari-díjas színművész, a Halhatatlanok Társulatának örökös tagja, aki szavalatával örvendeztetett meg bennünket.

Műsorunkat a palotás nyitotta meg, mint a bálók hagyományos nyitótánca. A táncosok csoportja kifejezetten erre az alkalomra állt össze egyszeri és megismételhetetlen módon, s felvonultatta gyülekezetünk valamennyi korosztályát. E méltóságteljes, szép táncot betanította Kozma Anita és Nagy Eszter.

Palotás

Hittanos gyermekeink (Takaró Mihályné és Takaró Monika csoportjai) a "Magyar népdalok és néptáncok" című műsorral készültek Horváth Tünde vezetésével. A legkisebb ovisoktól a 12 éves kiskamaszokig mindenki jelen volt és a palotás táncosaihoz hasonlóan szintén alkalmi társulásról van szó.

A táncos produkciók sorában igazi különlegességnek bizonyult a „Latin formáció” színpadra lépése (Váraljai Viktor - Nagy Eszter, Váraljai Tamás - Kozma Anita). A különböző latin táncokból álló saját koreográfia a társastánc és versenytánc motívumait is tartalmazta, az argentin tangó, salsa, rumba, jive elemeit felvonultatva.

Fellépett még Takaró Mihály karnagy úr vezényletével, Vida Mónika közreműködésével (orgonakíséret) gyülekezetünk kórusa és a

hamarosan önálló CD-vel is büszkélkedő Anima Soni zenekar is.

A színvonalas műsor, a „szellemi táplálék” után következett az ízletes vacsora, majd az est második részében kezdetét vette a táncos mulatság, melyre a Csokoládé team szolgáltatotta a zenét. Érdekes élmény volt egymást olyan helyzetben is - tánc közben - látni, amilyenben általában nem szoktuk.

Kedves színfoltja volt alkalmunknak a tombola. Valamennyiünknek vidám perceket okozott a gyülekezeti tagok felajánlásainak kisorsolása. Az első kisorsolt ajándékot – egy ízlésesen, csillogó celofánba becsomagolt Kométa szalámi kollekciónal azonnal meg is nyerte maga a felajánló. (Szerencsére visszautasította s így később e sorok írója vihette haza)

Ehhez hasonló eset aztán többször is megtörtént az est folyamán.

Gazdára találhatott több üveg finom ital - gyanakodva figyeltük, hogy szinte mindnek ugyanaz a személy lesz szerencsés tulajdonosa...-, néhány értékes könyv és CD. Többen saját „szolgáltatásaikat” ajánlották fel (nyelvóra, gerinctorna stb.), de megtapsolhattuk a 100 darab jégkaparó boldog nyertesét is.

Örömteli volt megtapasztalni, hogy bár közel 300-an gyűltünk össze, mégis a „magunk közt vagyunk” bensőségességében lehettünk együtt.

Jutott idő beszélgetni egymással először vagy sok idő óta ismét. Lépéseket tehetünk egymás felé barátként és családtagként. Oldódhattak feszültségek, gyógyulhattak sebek, nyílhattak ki szívek e nem kifejezetten „templomos”, Isten jelenlétét azonban a felszabadult percekben sem nélkülöző néhány órában.

Az este emelkedettségéhez hozzájárult a terem finoman elegáns, ízléses, alkalomhoz illő feldíszítése is.

Nem túlzás azt állítani, hogy gyülekezetünk első – és reméljük nem utolsó – jótékonyági estje és bálja külsőségeiben és tartalmában is színvonalas, igényes és a nemes célhoz méltó volt. Léghőmérsékletében ünnepélyes mégis önfeledt és vidám, a humort nem nélkülöző, egyes pillanataiban megható, összességében Isten iránti hálára indító – de nagy dolog, hogy a pesterzsébeti református gyülekezet tagja lehetek itt és most!

Köszönjük mindazoknak, akik ötleteikkel, kétkezi munkájukkal, anyagiakkal, imáikkal lehetővé tették, hogy estünk létrejöhessen, és külön köszönet illeti Vályi-Nagy Katalint, aki időt és fáradságot nem sajnálva a szervezőmunka oroszlánrészét magára vállalta. Hisszük, ha a hit bátorságával merünk nagyok lenni és nagyot álmodni, Isten terveinket megáldja és győzelemre viszi.

Kovács Bernadette

Anima Soni stúdiófelvétel – ahogy én láttam

Ifjúsági zenekarunk, az Anima Soni idén februárban kapott egy óriási lehetőséget: CD felvételt készíthettek a GRAMY Stúdióban kedvező anyagi feltételekkel. Alig hitték. Megalakulásuk kezdetén talán csak legmerészebb álmaikban játszottak el a gondolattal, hogy egyszer a gyülekezeti zenekarként alakult szolgáló kis csapat saját, önálló hanganyagot készíthet.

Felfoghatatlan, mint annyi más ajándéka Istennek!

El sem tudták képzelni milyen lehet egy profi stúdióban profi felvételt felénekelni, felzenélni. Izgalommal a szívükben várták, és készültek rá. Nagy lehetőség és egyben nagy felelősség is, hiszen ha elkészül, akkor még több emberhez juthat el az üzenet Jézusról, megbocsátásról, szeretetről, örömről, csodákról, és Isten embert formáló munkájáról. Nem mindegy ezért hogyan, milyen minőségben készül el. Isten „asztalára” szándékaink szerint tökéleteset, vagy azt megközelítőt szeretnénk letenni. A várakozás kettős volt: Isten üzenete hasson át a zene tisztaságán.

Szeretem őket! Együtt izgultam velük, mi járhat most a fejükben? Milyen szívvel, lélekkel léphetnek be oda, ahol olyan híres zenészek, énekesek munkálkodtak, mint Cserháti Zsuzsa, Szinetár Dóra, Tóth Vera, az EDDA együttes, Ágnes, United és még sorolhatnánk. Mit érezhetnek, amikor a stúdióba lépve, a zene világának a technikákkal átszőtt profizmusa és különös atmoszférája megérinti őket, a „MI” zenekarunkat. Sajnos ezekről az első pillanatokról lemaradtam, mint szemtanú. De nem hagyott nyugodni a gondolat, hogy hogyan

érezik magukat a nagy munka közben. A saját kíváncsiságom is dolgozott bennem.

Takaró Márk a stúdióban

Így történt, hogy meglátogattam őket az egyik nap. Aztán másnap is. Magával ragadott az érzés, a látvány, a hangulat, a társaság, a szakmai hozzáértés, az összmunka. Amikor beléptem, egyetlen idegen arc volt csak számomra: Zsolti, (Gyulai Zsolt) a hangmérnök. De ő sem maradt sokáig idegen, mert közvetlensége, humora, finom stílusa, hozzáállása révén hamar kiderült számomra, hogy könnyen megtalálta a társaság vele a hangot, így nekem sem esett nehezemre. Úgy vettem észre, hogy ez nagy segítség volt a zenekar tagjai számára, hiszen egy kevésbé komfortos háttér munkával nehezebb dolgozni.

Azokon a napokon volt alkalmam belátogatni a stúdióba, amikor az énekeket vették fel.

Láttam már sokszor filmekben, vagy a televízió zenés műsoraiban, hogy miként is zajlik egy ilyen. Egy nagy helyiségben áll az énekes, fején egy fülhallgató, az arca előtt, pedig egy mikrofon állvány. Biztosan mindenkinek beugrik a kép. „Nagyon menő!” Erre gondolunk általában, amikor ilyet látunk. Valóban jó látvány. Különösen, ha olyanokat látunk így, akiket személyesen ismerünk és szeretünk. Bevallom őszintén, megdöbbant a szívem, amikor láttam és hallottam, hogyan énekel Márta, Szuli, Angi, Tamás, Misi és Markó a hermetikusan lezárt stúdió szobában fejükön a fülhallgatóval, amelyben Ádám, P. Gábor, Márta és F.T. Gábor, valamint Máté korábban már feljátszott zenéje szólt. Büszke voltam rájuk és büszke voltam akkor is, amikor a hangmérnök a második vagy harmadik feléneklés után csak annyit mondott a mikrofonba: „szerintem ez így tökéletes”. Persze, hogy az. Nem a szerelemről,

meg a szél fújásáról énekelnek. Isten oltó késéről, hogy homokba kell írni, ha fáj, ha megbántott más, arról, hogy a csodák csendesek és Isten jön, hogy legyenek vidám és hogy ne legyenek fontos magamnak. Isten tanításai tökéletesek. Zsolti, a hangmérnök sem számított rá, hogy ennyire profik lesznek fiaink és lányaink. Csodálkozott ő is. Tulajdonképpen igaza van. Csodálatra méltó is, hogy ennyi és ilyen tehetségeink vannak. De az igazi nagy dolog nem abban van, hogy tehetségesek, hanem abban, hogy ezt az adottságukat nem tehetségkutató műsorokra pazarolják, nem magamutogató koncerteken vonaglanak, mint annyi mai magukat sztároknak gondoló fiatal zenész(?), énekes(?) teszi azt. Nem! Ők megértették azt, hogy amit kaptak, azt Istentől kapták. A tehetségüket visszaforgatják, mint a szolga, aki jól sáfárkodott a táalentumával és el kellett vele számolnia. Nekik is el kell majd. Hála Istennek tudják!

Nagyon örültem és boldog voltam, hogy láthattam és hallhattam alázatos és erőt igénylő munkájukat. Valaki megkérdezte, hogy mi tetszett a legjobban? Elgondolkodtam ezen és eszembe jutott valami, ami megmelengette a szívemet: az a testvéri összmunka, amellyel egymást segítették, ahogyan egymásnak instrukciókat adtak és elfogadták egymás kritikáit alázattal és csendben. Ez ugyanis azt fejezte ki számomra, hogy mindnyájan egy akarattal vannak és tökéleteset szeretnének alkotni. Mert nem a magamutogatás volt a lényeg, hanem a cél: Istent szolgálni!

Vályi-Nagy Katalin

24 km-es teljesítménytúra

„Avagy nem tudjátok-é, hogy a ti testetek a bennetek lakozó Szent Léleknek temploma, a melyet Istentől nyertetek” 1.Kor. 6:19.

Idén márciusban ismét megrendezésre került a Magyar Cserkészszövetség szervezésében a '48-as emléktúra a Pilisben. A természetbe vágyók a szokásos 12, 24 és 48 km-es távok közül választhattak. A gyülekezet fiataljaival előzően február 24-én Gulyás János presbiterünk vezetésével éjszakai túrán vettünk részt. Ez egy rövidebb, 8 km-es túra volt a Nagy-Kevélyre (Pilisi-hegység), ahonnan csodálatos kilátás

tárulkozott elénk a kivilágított Budapestre és annak környékére. Ezen sikeres kiránduláson felbuzdulva, a fokozatosság elvét betartva, március idusán a 24 km-es távra adtuk le nevezésünket. A túra a Csillaghegyi HÉV megállóból indult, ahonnan felmentünk a Nagy-Kevélyre, innen le a csikóváraaljai turistaházhoz, majd ismét felfelé vettük az irányt. A Holdvilág-árkot érintve a Lajos-forráson át, a Kő-hegyi turistaházig embert próbáló emelkedőt másztunk meg.

Innen lefelé, Pomáz városába vitt az utunk. A célban jól esett a zsíros kenyér hagymával valamint a frissítő tea. Az idő gyönyörű volt, és 7 és fél óra alatt sikerült a 24 km-es távot teljesíteni.

Petőfi kilátó - Kő-hegy

Lelki életünk növekedéséhez hozzátartozik a testünk „karbantartása” is. Jó volt látni, és tapasztalni, hogy olyan teljesítményt hoztak ki magukból az ifjak, amiről azt gondolták, hogy ők erre nem is képesek. Ez tartást és lelki erőt adhat nekik a mindennapokban, a szülőknek pedig reményt a jövőbe tekintve, hogy testben és lélekben egészséges nemzedék gyarapszik az Isten ígéje mellett. Legyen ezért egyedül Istené a dicsőség.

Testvéri szeretettel:

Berkó Lajos

Évfordulók április 1-től június 30-ig

1922. április 1. 90 éve

Meghalt I. Károly egykori osztrák császár és cseh király, IV. Károly néven magyar király.

1952. április 2. 60 éve
M meghalt Molnár Ferenc író, drámaíró, újságíró
(A Pál utcai fiúk).

1842. április 11. 170 éve
Darjeelingben meghalt Körösi Csoma Sándor,
magyar orientalista és világutazó.

1912. április 14. 100 éve
Útban Southamptonból New Yorkba 2200
utassal a fedélzetén jéghegynek ütközött és
elsüllyedt a Titanic.

1452. 04. 15. 560 éve
M megszületett Leonardo Da Vinci festő, szobrász,
grafikus, építész, mérnök és természettudós.

1222. április 24. 790 éve
II. András kiadta az Aranybullát.

997. május 2. 1015 éve
M meghalt Géza fejedelem.

1907. május 17. 105 éve
M megszületett Dsida Jenő költő.

1867. 05. 22. 145 éve
M Kossuth megírta híres Cassandra-levelét,
amelyben a kiegyezés ellen tiltakozott.

1927. június 17. 85 éve
M megszületett Sütő András, erdélyi magyar író
(Anyám könnyű álmot ígér).

1482. június 18. 530 éve
M megszületett Fráter György erdélyi kormányzó,
aki megkezdte Erdély külön állammá
szervezését.

1192. június 27. 820 éve
M Váradon Szentté avatták I. László, magyar
királyt.

1892. 06. 30. 120 éve
M megszületett Lajtha László zeneszerző,
népzenekutató.

Szentágothai János

1912-ben született Budapesten. Születése századik évfordulója tiszteletére az ENSZ Nevelésügyi, Tudományos és Kulturális Szervezete, az UNESCO a 2012-es évet az ő emlékének szenteli.

Szentágothai a budapesti Pázmány Péter Egyetem orvosi karán végezte tanulmányait. 1946-ban nevezték ki a Pécsi Egyetem anatómiaprofesszorának. Pécsen jól felszerelt tanszéket talált, de munkatársak nélkül - az embereket elsöpörte a háború. Első kollégáit a tanítványai közül választotta ki. Néhány év alatt olyan virágzó idegtudományi iskolát épített föl Pécsen, amelyet világszerte ismertek és nagyra becsültek a szakmában.

Foglalkozott a gerincvelő, az agytörzs, a kisagy, a látópálya és az agykéreg szerkezetével. Legnagyobb eredményeit talán a kisagykéreg kutatásában érte el. Fontos felfedezése volt a kéreg moduláris szerkezetének felismerése, azaz, hogy miként kapcsolódik egységekbe 10-50 ezer idegsejt.

Többször jelölték Nobel-díjra, végül azonban nem kapta meg a rangos elismerést. A Nobel-díj-bizottság egyik titkára azt mondta neki, azért nem kapta meg Szentágothai a Nobel-díjat, mert "túl sok mindennel foglalkozott". A dolog iróniája, hogy amikor később ugyanettől a titkártól megkérdezték, hogy a stresszelmélet megalkotója, Selye János miért nem kapott Nobel-díjat, a titkár azt válaszolta: "mert túlságosan egy területre koncentrált".

Nem lett Nobel-díjas, de világszerte ismerték és elismerték. Több nemzetközi szervezet tagja is volt, így a National Academy of Sciencesnek, külső tagja volt a Royal Societynek és a vatikáni Pápai Akadémiának is. Több egyetem, így az oxfordi is díszdoktorának választotta.

Szentágothai professzor tanítványai közül többen is (például Hámosi József, Freund Tamás) önálló kutatóműhelyt hoztak létre. A mai fiatal kutatók is olyan magas színvonalú képzésben részesülhetnek, amelyet az alapítók kaptak mesterüktől. Így a magyar idegkutatók továbbra is keresettek lesznek a hazai és a külföldi intézetekben, és a magyar idegkutatás valószínűleg az elkövetkezendő évtizedekben is a világ élvonalában lesz.

Kőrösi Csoma Sándor

Kőrösi Csoma Sándor 1784-ben – újabb kutatások szerint 1787-ben vagy 1788-ban született Erdélyben, a Háromszék megyéhez tartozó Kőrösön. Tanulmányait a falu iskolájában kezdte, ennek befejeztével azonban nem a hagyományos, szinte egész életén át tartó határőr szolgálatba lépett, hanem apja közbenjárásának köszönhetően továbbtanult Erdély nagy hírű protestáns kollégiumában, a nagyenyedi Bethlenianumban.

Huszonkét évesen, sikeres vizsgákat téve, felsőbb osztályba lépett, s a kollégium megbecsült polgára, úgynevezett akadémista vagy patrícius lett. Kiváló tanulmányi eredményének köszönhetően anyagi helyzete is javult, elnyerte a hercegi ösztöndíjat, ún. principista lett, s megtették az alsóbb osztályok tanárává is. ‘Akadémiai’ tanulmányait hét éven át folytatta. Minden bizonnyal ekkor ismerkedett meg a magyarság őstörténetére vonatkozó különféle elméletekkel, melyek közül a hun-avar-magyar rokonságnak és az akkoriban népszerű ujjur eredetnek tanárai között is akadtak lelkes hívei. Vélhetően a tőlük szerzett történeti és földrajzi ismereteknek köszönhető,

hogy amikor Kőrösi elindult a magyarok őshazáját és a ‘hátramaradt magyarokat’ megkeresni, úgy vélte, azokra valahol Közép-Ázsiában, illetve az ujjurok között bukkanhat rá.

Ami Csoma nyelvismereteit illeti, a már említett latinon, görögön kívül a hébert is megismerte, illetve a modern európai nyelvek közül a franciát, valamint a környékbeli szászok és románok nyelvét.

1815-ben elnyerte a kollégium ún. ‘angol ösztöndíját’, melynek keretén belül a következő év januárjában Göttingenbe ment, hogy tanulmányait ott folytassa tovább. Az egyetem a maga nemzetközi hírű professzoraival és gazdag könyvtárával kitűnő lehetőséget nyújtott Csoma számára, hogy ismereteit bővíthesse.

1818-ban visszatér Nagyenyedre, ahol ismerteti keleti utazásának terveit. 1819 késő őszen ideiglenes határlépővel elhagyja Magyarországot, s elindul keletre, hogy megkeresse a magyarok őshazáját.

Csoma utazása

Csoma utazásáról először az 1825. jan. 28-án Charles Pratt Kennedy századoshoz írott jelentésében számol be. Innen tudhatjuk, hogy 1819 novemberében hagyta el az országot és Bukarestbe ment; január elsején továbbindult Szófiába, majd onnan Plovdivba (Philippopolisz). Innen egy görög hajón Khiosz és Rodosz érintésével Alexandriába. A terve az volt, hogy arab tudását, amelynek alapjait még Göttingenben szerezte meg, Kairóban tökéletesítse. A városban kitört pestisjárvány azonban Egyiptom elhagyására készítette.

Egy szír hajón Ciprusra, onnan Bejrútba, majd egy másik hajón Tripoliba és Latakiába utazott. Innen gyalogszerrel haladt tovább Aleppóba, ahová április 13-án érkezett meg. Május 19-én, egy karavánhoz csatlakozva folytatta útját, s július 22-én elérte Bagdadot. Szeptember elején hagyta el a várost, s október közepére megérkezett Teheránba. Itt hosszabb időt töltött, miközben angol és perzsa tudását tökéletesítette. 1821 márciusában, hátrahagyva iratait és könyveit, perzsa ruhában indult tovább Teheránból. Április közepére jutott el Kasmírba, ahol egészen május 9-ig várakozott, hogy az enyhébb idő beköszöntével továbbinduljon Lehbe.

Úgy tervezte, az afgán háborús zóna megkerülésével mégis eljuthasson Közép-Ázsiába. Ám, mint írja, ez az út is nagyon nehéz, költséges és veszélyes volt egy keresztény számára, s ezért huszonöt nap után visszafordult Lahorba. Visszaútja során, július 16-án találkozott William Moorcrofttal. Ez a találkozás döntő változásokat hozott Csoma életében. Moorcrofttól kapta meg az első Tibetről szóló könyv, a Giorgi-féle *Alphabetum Tibetanum* egy példányát, s ő volt az, aki Csomát tibeti tanulmányokra ösztönözte.

Az első tibeti út

A nyelv alapjainak elsajátítása után úgy határozott, elmélyíti tudását a „kolostorokban őrzött számos és érdekes köteteken keresztül”, s ezért Moorcroft beleegyezését kérte, hogy visszatérhessen Ladakba.

Moorcroft jóváhagyta Csoma kérését, ellátta a szükséges anyagiakkal, s ajánlást írt a számára a lehi khalönhöz, vagyis a király főminiszteréhez, és Zangla falu vezetőjéhez, Szangsz-rgyas Phun-chogszhoz, Csoma későbbi mesteréhez. Körösi 1823 májusában jutott el Zanglába, és 1824. október 22-ig maradt ott. Megdöbbentően nehéz körülmények között itt tanulja meg a tibeti nyelvet, s itt kezd megismerkedni a tibeti irodalommal a leveleiben egyszerűen csak *a lámának* nevezett mestere, Szangsz-rgyas Phun-chogsz segítségével.

Csoma a Zanglában eltöltött tizenhat gyötrelmes, nélkülözésekkel és nehézségekkel teli hónap alatt nemcsak a tibeti nyelvet tanulta meg, hanem a kanonizált irodalom egy jelentős részét is megismerte és ekkor már egy 30000 szavas szójegyzéket is összeállított.

Ismeretlen okok miatt azonban Csomának el kellett hagynia Zanglát.

1825. január 28-án, írja Kennedy századoshoz azt a híres levelet, amelyben részletesen ismerteti Magyarországról való elindulása óta megtett útját; munkássága kapcsán felhívja a figyelmet a tibeti irodalom és nyelv ismeretlen, *terra incognita*, mivoltára, s a továbbiakban is felajánlja szolgálatait a Bengáli Ázsiai Társaságnak.

A kormány válasza csak hónapok múlva érkezett meg, de jóváhagyta Csoma kérését. Ettől fogva már hivatalosan is a britek szolgálatában áll, s egy csekély, havi 50 rúpiás

illetményt is kiutalnak számára. A britek elfogadják, s a kezdetben oly tartózkodó Kennedy századosal is egy életre szóló barátságot köt.

A kormány jóváhagyta kérését, s Csoma 1825. június 6-án ismételten útra kelt a Himalája hegyei felé.

A második tibeti út

Zord és nehéz terepen haladt Zangszkár felé, míg végül megérkezett Tetha faluba. Itt csak hat hetes várakozás után tudott mesterével találkozni, az ugyanis valahol „üzleti ügyben volt távol a tibeti pusztákon”. Visszatértekor szerződést kötöttek, hogy a Tethától nem messze található Phugtal nevű kolostorban folytatják tovább a tanulmányokat.

Az események azonban most sem az írásos megállapodás szerint alakulnak. 1826. augusztus 26-án írt levelében keserűen panaszolja: „A *láma* igen hanyag volt a tanításban, s csak rövid ideig maradt velem. Azóta nem valék képes más egyént találni, a ki czéломhoz segítsen.” Hangot adott továbbá félelmének, hogy nem lesz képes megfelelő minőségben elkészíteni mindazt, amire ígéretet tett.

Csalódottan, s nyilván a britek felé tett ígéretének kudarcától tartva, Csoma végső búcsút vett Ladaktól, s 1827 januárjában visszatért Szabáthuba.

Mindamellet mégsem volt teljesen hasztalan Csoma második zangszkári útja, magával hozott „sok tekintélyes, bár kisebb terjedelmű nyomtatott könyvet, melyek nyelvtant, chronológiát, csillagászatot és erkölctant tartalmaznak”, továbbá vannak nála „kivonatok chronologiai, földleírasi és irodalomtörténeti munkákból”, melyeket útmutatása szerint a *láma* állított össze számára.

1827 májusában Körösi azzal fordult az Ázsiai Társasághoz, hogy szótára végső összeállításához még három évre Buszáhirba kellene mennie. A főkormányzó beleegyezett ebbe, s egy csekély összegű, havi 50 rúpiás illetményt állapított meg számára.

Csoma harmadik útja

1827 augusztusában harmadszor is útra kelt, ezúttal Kanam kolostorába, hogy ott a *lámával*, Szangsz-rgyas Phun-chogsszal együtt folytassák tanulmányaikat. A tanulmányok ezúttal zökkenőmentesen és eredményesen

folytak, bár igen szerény és nehéz körülmények között.

A három év kanami nélkülözés végül meghozta gyümölcsét: összeállította az első használható tibeti szótárt és nyelvtant, elkészítette a buddhista műszavak gyűjteményének, a *Mahávjút* angol változatát, és több dolgozathoz is elég anyagot halmozott fel a tibeti irodalom különböző területéről. 1830 őszén végső búcsút vett a lámától, és visszatért Szabáthuba.

A következő évben már Kalkuttában van, s művei kiadását készít elő, valamint könyvtárosként a Bengáli Ázsiai Társaság alkalmazásában dolgozik, és a nepáli követ, Brian Houghton Hodgson (1800-1894) által küldött nagyszámú tibeti könyvet katalogizálja. Eközben egymás után jelennek meg publikációi a Társaság újonnan indult évkönyvében, az *Asiatic Researches*ben. 1834-ben végül megjelenik két fő műve, a tibeti nyelvtan és a szótár.

Az utóbbi előszavában, miután köszönetet mond mindenkinek, aki útja során segítségére volt, magát úgy mutatja be, mint olyan kutatót, aki a magyar nép és nyelv eredetét indult megkeresni, ám szegénysége miatt vándorlásai során mindig mások segítségére volt utalva, s a tibeti nyelvvel is részben ezért kezdett foglalkozni. A tibeti kultúrával és irodalommal kapcsolatban megjegyzi, hogy az hűen megőrizte az Indiában már elveszett buddhista irodalmat, s jelentősége is elsősorban ebben mutatkozik.

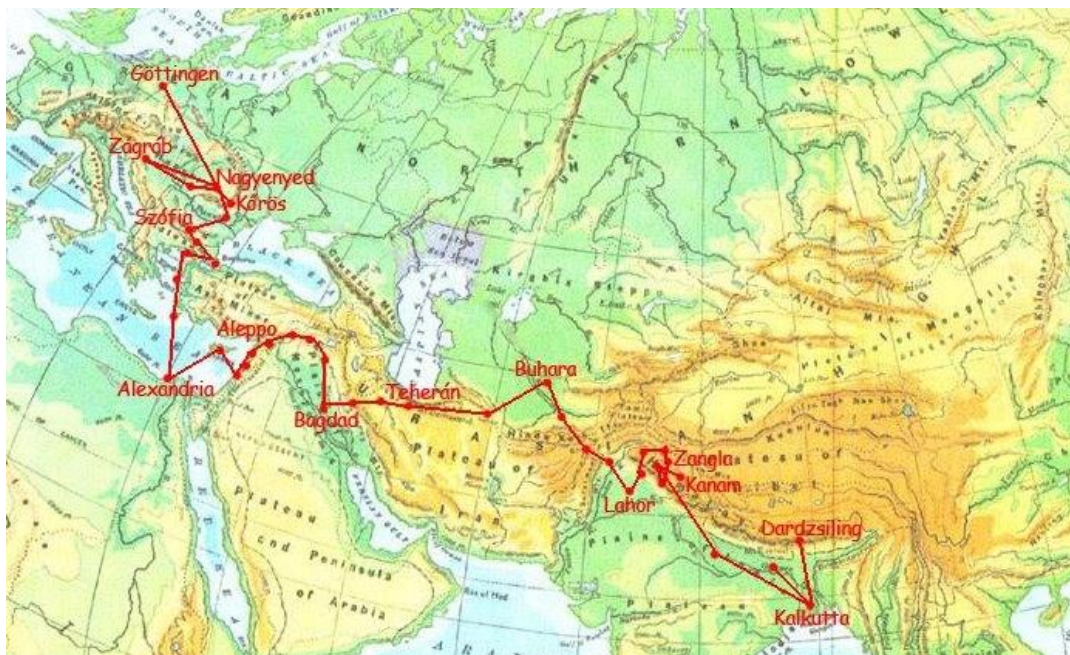
Munkáiból 25 példányt hazaküld Magyarországra, visszaküldi továbbá a részére hazájában adományokból összegyűlt pénzt is, valamint a saját maga megtakarította összeget is. A pénzből Nagyenyeden alapítványt létesít a kiemelkedő diákok számára, illetve szétesztatja Kőrös lakói és rokonsága között.

Két jeles kitüntetést is kap ezekben az években. 1833-ban a Magyar Tudós Társaság levelező tagjává választja, 1834-ben pedig a Bengáli Ázsiai Társaság tiszteletbeli tagja lesz.

1842-ben ismét útra kelt. Célja ezúttal Lhasza, a tibeti főváros, majd innen Észak-Kína, az ujgurok és a mongolok földje volt. Úgy gondolta, hogy a dalai lámák könyvtárában rábukkanhat olyan forrásokra, amelyek a régi magyarokra vagy legalább az ujgurokra vonatkozó híradásokkal szolgálhatnak.

Áprilisban érkezett meg a szikkimi Dardzsilingbe, ahol azonban betegség döntötte le a lábáról. Több napig feküdt lázasan, míg végül 11-én hajnalban a trópusi dzsungelben elkapott malária örökre véget vetett hosszú vándorlásának. Síremléke a dardzsilingi temetőben áll, a Himalája hegyeinek oldalában.

Kőrösi Csoma Sándor a magyar őshaza felfedezőjeként nem írhatta be magát a tudomány történetébe; úgy szerepel ott, mint egy ismeretlen kultúra feltárója, és egy új tudományág, a tibetisztika megalapítója.

**„Az pedig az örök élet, hogy
megismerjenek téged”
(János 17:3.)**

Pesterzsébet, 2012. február 12.
Takaró Tamás, esperes

**MAGVETÉS A VILÁGBAN,
KONKOLY ÉS BÚZA**

Lectio: Máté 13; 24-30

*„Más példázatot is adott eljök (Jézus),
mondván: Hasonlatos a mennyeknek országa
az emberhez, a ki az ő földébe jó magot vetett;
De mikor az emberek alusznak vala, eljövö az ő
ellensége és konkolyt vete a búza közé, és
elméne. Mikor pedig felnevekedék a vetés, és
gyümölcsöt terme, akkor meglátszék a konkoly
is.*

*A gazda szolgálai pedig előállván, mondának
néki: Uram, avagy nem tiszta magot vetettél-e a
te földedbe? honnan van azért benne a
konkoly?*

*Ő pedig monda nékik: Valamely ellenség
cselekedte azt.*

*A szolgálak pedig mondának néki: Akarod-é
tehát, hogy elmenvén, összeszedjük azokat?*

*Ő pedig monda: Nem. Mert a mikor
összeszeditek a konkolyt, azzal együtt netalán a
búzát is kiszaggatjátok. Hagyjátok, hogy együtt
nőjön mind a kettő az aratásig, és az aratás
idején azt mondom majd az aratóknak:
Szedjétek össze először a konkolyt, és kössétek
kévékbe, hogy megégessétek; a búzát pedig
takarítsátok az én csűrömbé.”*

Alapige: Máté 13; 36-43

*„Ekkor elbocsátván a sokaságot, beméne Jézus
a házba. És az ő tanítványai hozzámenének,
mondván: Magyarázd meg nekünk a szántóföld
konkolyáról való példázatot.*

*Ő pedig felelvén monda nékik: A ki a jó magot
veti, az az embernek Fia; A szántóföld pedig a
világ; a jó mag az Isten országának fiai; a
konkoly pedig a gonosznak fiai. Az ellenség
pedig, a ki a konkolyt vetette, az ördög; az
aratás pedig a világ vége; az aratók pedig az
angyalok.*

*A miképen azért összegyűjtik a konkolyt és
megégetik: akképen lesz a világnak végén. Az
embernek Fia elküldi az ő angyalait, és az ő
országából összegyűjtik a botránkozásokat
mind, és azokat is, a kik gonoszságot
cselekesznek, És bevetik őket a tüzes
kemenczébe: ott léssen sírás és fogcsikorgatás.
Akkor az igazak fénylenek, mint a nap, az ő
Atyjoknak országában. A kinek van füle a
hallásra, hallja.”*

Kedves Testvérek! Napi újszövetségi
igeolvasásunkban egy **gyűjteményes, jézusi
beszéd**részhez érkeztünk, ez a Máté
evangéliuma 13. fejezete, amelyikben hét
példázatot mond el Jézus Isten országáról. Úgy
beszél Isten országáról, mint ami nem eljön,
hanem már itt van. Nem majd lesz, hanem itt
történik Isten országa. **Itt van közöttünk, itt
történik Isten országa.**

A jézusi hét példázatból egy olyat emeltem ki,
amelyikből nagyon ritkán prédikálunk, ritkán
beszélünk. Nyilvánvaló módon nem is
véletlenül. Ez pedig nem más, mint a **Konkoly a
búza között** felcímet viselő jézusi példázat.
Arról szól, hogy Isten országa hasonlít ahhoz az
emberhez, aki az ő földjébe jó magot vetett, de
éjjel, mikor az emberek aludtak, eljött a gazda
ellensége és a jó mag közé konkolyt, rossz
magot vetett.

Mielőtt emlékezetbe vennénk a példánk
folytatását, itt egy rövid pillanatra meg kell hogy
álljak, hogy megmagyarázzam, hogy ez a
növény amit konkolynak nevez a Biblia milyen
is volt. Mert nem véletlenül használja Jézus a jó
mag mellé rossz magként éppen a konkoly
magvát. **A konkoly mérget és nem búzát
termő mag volt.** Jézus korában degenerált
búzának is hívták. Ami alatt azt kellett érteni,
hogy a pillanattól kezdve, hogy a földből kibújt
a búza és a konkoly, nem lehetett
megkülönböztetni őket. A konkoly egészen
addig, amíg kalászba nem indult, teljesen olyan
volt, mint a búza. Ezért mondták, hogy
degenerált búza. Hasonlított,
megkülönböztethetetlen volt a növekedés egész
ideje alatt, a szántóföldben a búza és a konkoly.
Ám az egyiknek **a kalászában búza termett
végül, azaz élet,** a másiknak a kalászában
konkoly magva termett, az pedig mérget

tartalmazott. Méreg volt a konkoly. **Vagyis az a kalász halált termett.**

A példázat szerint felnöve, amikor már meglátszott a különbség, mert kalászosba fordultak, felmerül a szolgákban a kérdés, és azt kérdezik a gazdától: **Honnan van ezen a szántóföldön a konkoly?** Holott te gazda, csak búzát vetettél? Te csak tiszta magot vetettél. Te csak jót vetettél, és íme, most már látszik, hogy nem csak búza kelt ki, hanem ott a konkoly is, a méreg is. És rögtön ajánlkoznak is ezek a szolgák, és azt mondják a gazdának, hogy elmegyünk, és kitépkedjük a búzaszálak közül a konkolyt. **De a gazda nem akarja, sőt, nem is engedi.** Azt mondja, hogy netalántán még a konkollyal együtt kiszakítanátok a búzát is. Ehelyett – mondja – hagyjátok, hadd nőjön a kettő együtt. És ha majd eljön az aratás, akkor az aratásnak ura elküldi az ő szolgáit, és majd azok az aratáskor szétválasztják a kettőt, tévedhetetlenül. Külön a konkolyt, a mérget, külön a búzát, az életet.

És amikor végighallgatták Jézus tanítványai ezt a példázatot, akkor ugyanez fordult meg a fejükben, ami első olvasásra a mi fejünkben, és szívünkben is megfordul, hogy egyáltalán miről van itt szó? Ezért aztán, amikor bemennek a házba, akkor az egyik tanítvány ezt mondja Jézusnak: Te uram, magyarázd már meg, ezt a példázatot. És Jézus magyarázza. És én majd ezt fogom most továbbmondani.

De mielőtt ezt tenném, hogy a magyarázatot tovább mondjam, szeretném megértetni és a megszívlelés tárgyává tenni valamit. Azzal mennek oda Jézushoz bent a házban már, hogy: **„Magyarázd ezt Jézus meg nekünk!”** Testvérek! Ez egy nagyon fontos mondat. Ez az egyetlen jó hozzáállása az élet sokféle érthetlenségéhez, hogy Jézushoz fordulunk, és azt mondjuk: Magyarázd ezt meg nekem, Uram! Kedves testvérek, azért fontos, mert tele vagyunk hivatásos magyarázókkal. Nem kérjük őket, mégis ontják felénk az úgynevezett hivatásos magyarázók az élet nagy dolgairól, nagy kérdéseiről az ő magyarázataikat. Csinálják ezt a legkülönbözőbb szinteken. Hol viccesen, két modern zeneszám között, színvonaltalan és üres beszámolók között, némi röhécselés közben, az úgynevezett műsorvezető egyszer csak egy politikai hírről kapcsolatban elmondja

az ő magyarázatát. Ő a „hivatásos magyarázó”. Máskor meg mindig komor arccal ülő törpe buddhák megfellebbezhetetlen igazságuk teljes bizonyosságával magyarázzák nekünk a világot, az élet dolgait, a helyzetet, a politikát, gazdaságot, magyarázzák nekünk. Észre sem vettük, hogy hozzászoktattak bennünket, hogy hivatásos magyarázók magyarázatait hallgatjuk és nagykanállal esszük, miközben az igazságtól elzárnak bennünket. Az, hogy a világban igazán mi történik a színpalak mögött, arról senki nem tud igazán semmit. Arról nem beszélnek se jobb, se baloldalon, a hivatásos magyarázók pedig nagykanállal etetik az embereket a magyarázataikkal. El kéne jutni oda, legalább keresztyén embereknek testvérek, hogy üljenek le Jézus elé, kezükben az élet könyvével, és mondják, amit a tanítványok mondtak: Uram, magyarázd ezt meg nekünk. A világ másképp nézne ki, ha a világ tele lenne Bibliát olvasó fiatalokkal, Bibliát olvasó vénekkal. A világból nem lehetne bolondot csinálni, ahogy csinálnak, ha az emberek odafordulnának Jézushoz és azt mondanák: Uram, magyarázd meg nekem, mi történik!

Ez a példázat, ami itt van előttünk, egy rendkívül fontos, nagyon nagy kérdést érint, majd mindjárt belemegyünk. Milyen jó hogy a tanítványok nem kezdtek el okoskodni felette, hanem azt mondták, hogy: Uram magyarázd ezt te meg nekünk! **Testvérek, aki a világot alkotta és formálja, aki az embert teremtette, aki ismeri a gonoszt, vajon ki tudná jobban magyarázni, hogy mi történik, nálánál?** És látjátok, az emberek nem fordulnak Őhöz. Úgy gondolják, hogy vannak olyan területei az életnek, amihez az Istennek nincs köze, ezekkel az Isten nem foglalkozik. **De bizony, foglalkozik!** Csak megszoktuk, hogy nem Őt kérdezzük. Ezért lehet velünk bármit megcsinálni. Tanuljuk meg testvérek a tanítványoktól, ezt a nagyszerű mondatot és vegyük komolyan, **hogy ülünk le időről-időre a kezünkbe az élet igéjével az élet ura elé, a világmindenség gazdája elé, és kérdezzük őt: Uram, magyarázd ezt meg nekem!**

Kedves testvérek! Azt látom, hogy a hivatásos magyarázók abban bíznak, sajnos nem alaptalanul, hogy minél többen kiabálják

ugyanazt a hazugságot, akkor az átváltozik az emberekben igazsággá. Göbbels mondta a nagy propaganda szakember, hogy a propaganda lényege, hogy sokszor kell elmondani. Mindegy hogy mit. Csak sokszor mondd. Budapesttől, Brüsszelen át, New Yorkig. Csak mondd! Sokszor mondd! És a hamisság is igazsággá lesz emberekben.

Bibliás fiatalokra és öregekre volna szükség! Akiknek Jézus megmagyarázhatja az élet igazi mozgatóit, hátterét és lényegét. Magyarázd meg nekünk Uram! Jézus megmagyarázza. Bemutatja a példázat szereplőit. Aki a jó magot veti, az az Embernek fia, Jézus. A jó mag, Isten országának fiai. **Ez a példázat tehát emberekről szól.** A szántóföld a világ, aki a konkolyt veti, az az ördög. A konkoly pedig nem más, mint a gonoszság fiai. **Tehát emberekről van szó.** Az aratás a világ vége, az aratók az angyalok.

És akkor induljunk a magyarázatba! Testvérek! A példázat rögtön egy nagy kérdést felvet, hogy: **Honnan van a gonosz?** Mert Jézus beszél a gonoszság fiairól, de honnan van a gonosz? Milyen érdekes, hogy az Úr Jézus erre nem válaszol. Pedig ez egy nagy kérdés! Amikor az édesanyja kezébe veszi a drága újszülött csecsemőjét, ránéz arra az angyali arcára, meglátja először, hogy visszamosolyog rá, amikor először gögicsélni kezd, el nem hinné, hogy ez a kis angyal, talán nyolc-tíz év múlva már előtte áll, és a szemébe hazudik. És el sem tudja képzelni, hogy ez a drága kis angyal tíz-tizenkét év után, olyan dolgokat kezd csinálni, amivel az egész életét tönkretelheti. Akkor még el sem tudja képzelni, hogy ez a gyermeke egyszer szembe fordul vele és megüti. Hogy meglopja a pénztárcáját. El sem tudja képzelni, hogy ez a drága kis angyal, húszéves korában börtönben ül. Olyan lesz, mint egy ördög. **Honnan van a gonosz? Csak jóra neveltem azt a gyereket! Énekeltem neki és imádkoztam. Mesét mondtam. Ha valami rosszat láttam, szóltam neki. Figyelmeztettem. Óvtam és védtem. Mindent megtettem azért, hogy egy egészséges ember, egy jó lelkű, jó szívű szellemű tiszta ember nőjön fel. Mindent megtettem érte! Honnan van a gonosz? Mert hogy van, azt látjuk, tapasztaljuk, átéljük.**

Kedves testvérek! **A Biblia minden elméleti kérdést kerül.** Ez egy elméleti kérdés: Honnan

van a gonosz? Ez egy spekulatív kérdés. És nagyon érdekes, hogy a Szentírás nem válaszol a spekulatív kérdésekre. Azok szeretnek spekulálni, egyébként, a Bibliával kapcsolatos nagy igazságok felett, akik nem akarnak engedni neki. Azok vitát szeretnek nyitni. Csakhogy az Isten igéje ebbe nem megy bele. Jézus sem megy bele. Nem mondja meg, hogy honnan jön a gonosz. Nem mondja meg, hogy hova megy. Nem mondja meg, hogyan lett, csak azt mondja Jézus a példázatban: Éjjel, mikor az emberek aludtak, eljött a gonosz. És elvetette a konkoly magvait, a mérget. Aztán elment. Ez a valóság. - mondja Jézus. Ez a tény. Jézus nem akarja, hogy mi elmélkedjünk erről a helyzetről, hogy hogy jött ez a gonosz, meg mit csinált, meg hogy tűnt el, hogy tűnt fel. Nem akarja. **Azt akarja Jézus, hogy mint gyakorlati gonddal nézzünk szembe, hogy van gonosz, hogy vegyük végre komolyan.** Nem az a kérdés, hogy az honnan jött, nem az a kérdés, hogy néz ki. Nem az a kérdés, hogy hova megy, hanem hogy mit csinál. **Azt akarja Jézus, hogy ne spekuláljunk e fölött, hanem egyszer az életben kezdjük halálosan komolyan venni, hogy van gonosz, és hinti a méreg magjait.** Eljön a szántóföldre és teleszórja a jó mag között a földet, a gonoszság magvaival, a halál magvaival. Azt mondja Jézus, hogy azt lássátok meg, hogy az élet ilyen. Hogy a világ ilyen. Hogy folyik benne a jó magvetése, és a gonosz magvetése. Nem az a kérdés, hogy mi a gonoszság eredete. Hanem az, hogy van, és hogy vedd komolyan, hogy van. A konkoly – mondja Jézus – **a gonoszság fiai, emberek.** Akikben megtestesül a gonoszság. Ahogy Jézus mondta: **Ti az ördög atyától valók vagytok. Jézus tökéletesen meg tudta különböztetni az embereket.** Ti – mutatott rá egy embercsoportra – az ördög atyától valók vagytok.

Testvérek! A gonoszság egy olyan szellemi erő megnyilvánulás, amely mindig veszélyezteti a jót, a tisztát, az igazat. A gonoszság fiai be vannak vetve a világ szántóföldjébe. **Tudomásul kell venni, hogy együtt kell nőni a kettőnek.** Egymás mellett és együtt és egyszerre nő. Az Isten országának a fiai, és a gonoszság fiai. **Testvérek, amilyen titokzatos a gonoszság fiainak bekerülése a világ életébe, olyan titokzatos Isten fiainak a jelenléte.** De amilyen

valóság, hogy a gonoszság fiai vetik a méreg magvait, az élet ellenes magvakat, a halált hozó magvakat, a jót tönkretevőt, az igazat beszennyező magvakat, a halál magvait. Úgy igaz az is, hogy Isten országának a fiai is el vannak vetve ebben a világban. Akik hozzák az élet magvait, a tisztaságét, a reményét, magát az életét. **Isten veti a jó magot ebben a világban, méghozzá az Ő gyermekein keresztül, az Ő országának gyermekein keresztül.**

Testvérek! **Ennek a világnak egyetlen egy reménysége van, és azok Isten fiai.** Nem a politikusok. Ezt nem győzöm elégszer mondani. Nem a gazdasági szakemberek. Hanem Isten országának a fiai ennek a világnak a reménysége. Jézus szerint Isten őket veti be a világ nagy termőföldjébe, hogy teremjen a jó. Azt olvassuk a példázat folytatásaként: Mikor pedig felnevekedett a kettő, és gyümölcsöt termett mind a kettő, akkor meglátszott a konkoly is.

Kedves testvérek! **A világban összekeveredve, egymás mellett nőnek a gonoszság fiai és az igazság fiai.** De ugyanez van az egyházban is. Ugyanez van a gyülekezetekben is. És az a baj, hogy ugyanez történik a **szívünkben is.** Együtt és egymás mellett nőhet a gonoszság magva és az élet, az ige igazság magva, hogy majd teremjen. Itt Jézus célzottan beszél magáról az Isten országáról, így az egyházzal is. Testvérek! **Itt is együtt nő a kettő.** De nagyon fontos valamit megérteni! Azt ugyanis, hogy mikor Jézus jó magról, tiszta magról, búzáról beszél, akkor ki nem ejti, hogy a hívőkről beszél. **Azt mondja, hogy az „Isten országának a fiai”. Ez nem azonos azzal, akiket mi hívőknek mondunk.** Nem azonos! És amikor konkolyról beszél, a rossz magról, nem a hitetlenekről beszél, nem az ateistákról beszél! Azokról mi szoktunk beszélni. Hanem a gonoszság fiairól beszél. **Jézus nem hívőket és hitetleneket mond, amikor búzáról és konkolyról beszél, hanem Isten országa fiairól, és a gonoszság fiairól beszél.** És a kettő nem ugyanaz.

Egyenesen Jézus a gonosz alatt nem a hitetleneket érti. Nem találtok az Újszövetségben olyan ígét, ahol a kettőt összekapcsolja Jézus. Tudjátok, mikor használja Jézus a gonosz szót? „Nem mindenki, aki azt mondja nékem: Uram, uram! Megy be a mennyeknek országába.

Hanem aki cselekszi az én mennyei Atyám akaratát. Mert azon a napon azt fogom néktek mondani: Nem ismerlek titeket, ti átkozottak!” Itt ugyanaz a szó van, mint itt a példázatban. **Azokról a hívőkről mondja Jézus, hogy gonoszok, akiknek csak a szája jár.** Uram, uram! Hát nem a te nevedben cselekedtünk? Hát még a te nevedért a gonoszok is engedtek nekünk, Uram! Nem ismerlek titeket! Távozzatok tőlem, ti gonosztevők! Sosem ismertelek bennötöket! Ez döbbenetes!

Értitek, miért nem engedi Jézus a gyomlálást? Miért nem engedi? Mert szolgák mindig jelentkeznek, hogy gyomláljuk ki a konkolyt! És Jézus nem engedi. Sokan látszanak hívőnek testvérek, de nem azok. Nem Isten országának a fiai. Sokan mondják magukról, hogy én hívő ember vagyok. Milyen döbbenetes, mikor Jézus azt mondja nekik: Távozzatok tőlem, ti átkozottak, nem ismerlek titeket. Nem tudom, hogy kik vagytok. Ne hivatkozzatok rám! Sokakról gondoljuk, hogy ő nem hívő, és mégis Isten országának fiai közé tartozik. Sokakra gondoljuk, hogy hívő, és nem tartozik Isten országának fiai közé. **Ezért nem engedi Jézus, hogy mi eldöntsük a növekedés alatt, hogy ki a búza és ki a konkoly.** Ki az Isten országának a fia, és ki nem. A szolgák között mindig van, aki jelentkezik, hogy: Szaggassuk ki őket! Azokat, akit mi annak látunk. Ez egy konkoly életnek látszik! Én úgy látom!

Testvérek, az egyháztörténet tele van szégyenletes konkolytépésekkel! Vallásháborúkkal, inkvizícióval, eretnek-üldözéssel. Jézus azt mondja: Hagyjátok az aratásig együtt nőni! **Nem a ti dol-go-tok!** A végén majd kiderül, hogy ki volt a konkoly és ki volt a búza. **De akkor majd az angyalok választják őket szét. Nem ti!** Ki merné eldönteni közülünk, hogy ebben a templomban ki a konkoly és ki a búza? Azt talán csendben eldöntjük magunkban, hogy kit tartunk hívőnek és kit nem. De itt Jézus nem erről beszél. Jézus nem eszerint különböztet meg, hanem hogy kicsoda Isten országának a fia, és ki nem. Eszerint ki búza és ki konkoly.

És melyik az közülünk, akiben nem nőtt még fel a Sátán magvetése? Van-e köztünk olyan, akiben még konkoly nem nőtt fel? Ha nőtt fel is mindnyájunkban, az a Sátán magvetése!

Gondoljatok arra, amikor Istvánt, mint vértanút kivégzik, és amikor megkövezik és vége van, és meghal. Ha valaki akkor azt mondja: Kérem, azok akik megkövezték ezt a szentet, az mind-mind konkoly! Szaggassuk ki, és égessük el! Csakhogy ott állt közöttük egy Saulus nevű férfi, akiből később Pál apostol lett. **Nem véletlenül tűri az Úr a gonoszokat az igazak között a világban is, az egyházban is, a gyülekezetben is.**

És most a komoly, megtért hívőkhöz fordulok: Ha téged megtérésed előtt valaki, mert addig konkoly volt a szíved, kigyomlált volna, **hogyan lehetett volna egyszer búzává?** Mi a poklot teli dobálnánk, éretlen, konkolytetsző búzaszálakkal. És hogy mennyire nem értünk hozzá testvérek, ha semmi nem győzött meg bennünket, győzzön meg a nagypéntek! Emlékeztek rá? Nagypénteken felhangzik a kérdés: ki a konkoly, ki a búza? Kit bocsássak el nektek? Jézust, vagy Barrabást? **És a tömeg kihúzza a búzaszálát, megöli, mintha konkoly lenne.** Jézus vagy Barrabás? És bent hagyja a konkolyt. És elpusztítja a búzát.

Soha ne mond senkire, hogy konkoly, hátha csak elkésett búzaszál! Édesapám mesélte, azt ami a Bibliája hátulján be van írva, itt az utolsó lapon, hogy 1949 egyik éjszakáján hogyan tért meg. Az volt az ígéje: „Kelj fel, vedd fel a te nyoszolyádat, és járj!” Akkor már 18 esztendeje lelkipásztor volt. De azon az éjjelen lett igazán azzá. Jaj, ha valaki azt mondja, ez a Károly bácsi, ez konkoly! Ki kéne szaggatni! **Soha ne mondd senkire, hogy konkoly, és soha ne mondj le senkiről, mert az Isten sem mond le senkiről.**

Mert testvérek, nem csak a konkoly magvetése folyik, hanem folyik Isten magvetése is. És újra és újra megtörténik a csoda, hogy az Isten magvetése a konkolyból, a degenerált búzából **igazi búzát formál.** **Az embereket soha ne úgy lásd amilyenek, hanem úgy, amilyenek Isten látja és tudja formálni őket.**

Olyan örömmel látom azokat a műsorokat, elég ritkán van, de most is volt, rádióban hallottam, televízióban láttam, amikor börtönben hitre jutott férfiak tesznek bizonyosságot a Krisztus Jézusról. Bűnözők. A konkoly konkolyai. Csakhogy a börtönben is folyik a magvetés. És ezek járnak vissza a börtönökbe, mint hiteles tanúk. Hogy ez voltam, konkoly. Mérget, pusztulást hordoztam. És megtalált a pásztor, és nyájához vezetett, és ez lettem! Búza! Isten országának fia! Reménységben hordozz mindenkit, ahogy téged reménységben hordoz az Úr!

És az igazságérzetednek hadd szóljon végül: **lesz aratás és lesz szétválogatás az idők végén.** De ezt nem köti az orrunkra az Úr, nem is von be bennünket. Nem kíváncsi a véleményünkre. Nem szólhatunk bele! De jó, hogy így van! Ez az Ő felségterülete. Te dolgoz – mondja Jézus befejezésül a példázatnak – **hogy ragyogj az emberek előtt, mint Isten fia.** Hogy minél több szív kívánja meg, hogy Isten országának gyermeke legyek. **Konkoly-tépegető lélek helyett ragyogjanak Isten országának gyermekei ebben a világban. Reménységet mutatva minden konkolyt, hogy Istennek van hatalma.** Íme, itt vagyok én! Aldjon meg bennünket ezzel az Úr!

Ámen!

Állandó gyülekezeti alkalmaink

Hétfőn este fél 7 órakor: fiatal felnőttek bibliaórája

Kedden délelőtt 10 órakor: asszonyok bibliaórája, a hónap minden első és harmadik keddjén este 6 órakor férfiak bibliaórája

Szerdán este 7 órakor énekkari próba

Csütörtökön 10 órakor: gyülekezeti bibliaóra, este 6 órakor a kis ifi bibliaórája, 7 órakor az Anima Soni próbája

Pénteken délután öt órakor a mini ifi, hat órakor a nagy ifi bibliaórája

Vasárnap 10 órakor: felnőtt és gyermek istentisztelet, valamint gyermekmegőrzés

Gyülekezeti hírmondó: a Pesterzsébet Központi Református Egyházközség kiadványa.

Cím: 1204 Budapest, Ady Endre u. 81. 283-00-29 www.pkre.hu

Felelős szerkesztő: Pappné G. Judit

Felelős kiadó: Takaró Tamás esperes, lelkipásztor